

'Sabbat'

Podcast Ekklesia Amsterdam

4 oktober 2020

samengesteld door Kees Kok

1. WEK MIJN ZACHTHEID WEER (VL 742) Antoine Oomen

Wek mijn zachtheid weer
Geef mij terug de ogen van een kind
Dat ik zie wat is
En mij toevertrouw
En het licht niet haat

2. Sabbat - inleiding

3. 'Sabbat III' Rose Ausländer

Heden is
de huid van de aarde
zacht

het mes slaapt
het vuur slaapt

Op mijn moeders kruin
de vredesengel
waakt over het huis

Wittebrood en wijn
Gast
onze koning

Wij zingen
de zevende dag
wij roemen de rust

4. Sabbat – overdenking 1

5. AVONDMAAL (VL 633) Antoine Oomen

Avondmaal ter heiliging
dat ons ooit verschijnen zal
de messias.
Brood van tranen om de wereld
hartversterking wijn
voorsmaak van geluk dat komt –
dat de kracht der hoop
ons niet begeeft.

6. Sabbat – overdenking 2

7. 'Sabbat II' Rose Ausländer

Geslepen spiegel
in de vijver
kamt de zon
haar haar

Ik vang vissen
gooi ze terug
in het water

Alleen de spiegelkarper
bewaars ik in een glazen bol
voor sabbat

en wacht
een week
een jaar
tien jaar

De karper
ligt op zijn rug
De rabbi bentsjt
gebeden

Wanneer is het sabbat
vraag ik

Altijd
in de hemel

Hier rabbi
hier wanneer

Sjaloom
murmelde hij
en nog een paar
Hebreeuwse woorden
Ik versta ze niet

8. PSALM 4, vrij Antoine Oomen

Hoor mij, wees niet doodse stilte.
Geef mij antwoord als ik roep.

Uit mijn afgrond hoor mij roepen:
geef mij ruimte wijd als hemel.

Mens, hoe lang nog hou je vast aan

schijn en noodlot? Kom tot inkeer.

Hij geeft antwoord als je roept.
Hij geeft ruimte, wijd als hemel.

Hier nu hoor mij. Kom tevoorschijn.
Niet om 't een of ander roep ik.

Om een nieuwe aarde schreeuw ik
als een vrouw in barensweeën.

Zal ik ooit nog veilig wonen
slapen in een droom van vrede?

Ja ik zal nog - geef mij antwoord.
Hoor mij. Wees niet doodse stilte.

9. Sabbat – overdenking 3

10. Er schreeuwt een mens (VL 871) Tom Löwenthal

Er schreeuwt een mens, onrecht,
de schreeuw van de hongersnood.
Er werd op hoog gezag besloten:
een deel der mensheid hoeft geen brood.
Opdat wie rijk is rijk kan blijven leven –
wie heeft, hem wordt gegeven, onrecht,
en de rest mag dood.

Het gaat als vuur, onrecht,
het blakert de steden zwart.
Maar jij woont in gekoelde tuinen,
met blinde muren om je hart.
Je leert de sterken op de zwakken jagen,
je leert ze zich gedragen, onrecht,
als een ras apart.

Dit is jouw uur, onrecht,
geen god die nog hoger scoort.
Je hebt al haast de hele wereld,
alleen nog niet het laatste woord.
Dat staat met licht geschreven in de geesten
van mensen, niet van beesten, onrecht,
en dat plant zich voort.

11. Sabbat – overdenking 4

12. IK ZAL NIET RUSTEN (VL 344)

Antoine Oomen

Ik zal in mijn huis niet wonen
ik zal op mijn bed niet slapen
ik zal mijn ogen niet dicht doen

ik zal niet rusten, geen ogenblik,
voordat ik heb gevonden:
een plek waar Hij wonen kan,
een plaats om te rusten voor Hem
die God is, de enige ware.

Ik zal in mijn huis niet wonen
ik zal mijn ogen niet dicht doen
ik zal niet rusten, geen ogenblik,
ik mag versmachten van dorst,
tot ik gevonden heb:
een plek waar de doden leven,
een plaats waar recht wordt gedaan
aan de verworpenen der aarde.

13. Sabbat – overdenking 5

14. 'Sabbat I' Rose Ausländer

Gras en zonneloof
het goudgekamde parkhaar van de stad
doorschemert de dag van rusten
De huizen houden hun adem in

Ik ben een cel van de metropool
Mijn belangrijke verwanten
de stratenaderen
lichten op in het lichaam van mijn stad
Ik ben een oplichtend punt
in de kosmos van de sabbatsrust

Niet dat ik de haast
van de honderd uren
de eeltige week ben vergeten
De nachtmerrie van alledag
houdt mijn cel gesloten
Maar de sabbat opent haar
om zijn licht erin onder te brengen

Ook klinkt hij
Hij heeft alle celvaten nodig
om ze met klanken te vullen
als zakken met wijn
De klank smaakt naar bourgogne

15. Muzikaal intermezzo: D. Shostakovitz, 15^e symfonie, slot deel 5 (USSR Symphony Orchestra 1972).

16. Sabbat – ten slotte dan dit

17. OOIT IN SCHADUW VAN ROZEN (VL 916) Antoine Oomen

Ooit, in schaduw van rozen langs snelvlietend water
zullen wij wandelen, vreemdelingen bekenden,
zingen, liefkozen, lachen in alle talen.
Dat zal een droom zijn.

Daar, aan wijd open vensters in menigte stemmen
zullen wij wonen, honderd worden en sterven
zoals graankorrels sterven: niets zal verloren
niemand voor niets zijn.

Hart vermoedt het, verstand wikt en weegt het,
God geve het –
of zeg niet God, zeg bron van vrijheid, genade.
Noem hem komende, liefde, eerste en laatste,
alles in allen.

Verantwoording

Alle liedjes en teksten zijn van Huub Oosterhuis, tenzij anders aangegeven. VL is een verwijzing naar een paginummer in zijn Verzameld Liedboek (2004). De muziek is te vinden via i-Tunes, Spotify, of op CD via onze webwinkel (www.ekklesia-amsterdam.nl)